

Triomfar sense donar-se cap importància al MMVV 2022

La Ludwig Band va ser el grup de la nit però s'ho va prendre com un altre concert a Vic, després d'haver-hi actuat per barraques | La nit de dijous va estar marcada per la pluja, tot i així es van poder fer els concerts previstos a plaça, variant horaris d'actuació i temps per banda

Quim Carandell amb La Ludwig Band es van consagrar la nit de dijous al MMVV 2022 | Xavi Torrent/MMVV

La nit de dijous la va regnar **La Ludwig Band**, però la segona jornada del Mercat de Música Viva de Vic 2022 va tenir com a estrella matinal la presentació del disc *Mont cau* (Segell Microscopi, 2022) d'**Arnau Obiols**, just el mateix dia que sortia al mercat. Una estrena en tota regla per als diversos professionals que empenien el jorn aplegant-se al Teatre l'Atlàntida de Vic ahir dijous al migdia. En total, mitja hora justa de mostrar de la música d'**Obiols**, ell sol amb els seus plats, guitarra, veu i maquinetes d'efectes sonors.

Arnau Obiols presentant el disc 'Mont cau' en el PRO del MMVV 2022 Foto: Xavi Torrent/MMVV

La cançó inicial "El nus" va fer de vincle amb l'anterior disc *Tost* (Segell Microscopi, 2019): 'Si bé *Tost* va estar dedicat als cants col·lectius pirinencs, *Mont cau* s'inspira en la vessant física i natural de la muntanya', va assegurar el baterista de folk experimental de la Seu d'Urgell que crea d'enfora endins i d'endins enfora.

"Sona el tambor" és l'homenatge a l'instrument que fa com a amant de les percussions, mentre que "La terra dansa" -com diu el seu Bandcamp- adapta el text de les pàgines 308 i 309 del llibre *Pagèsiques* del pintor i escriptor Perejaume (Ed. 62, 2011), del qual també va assegurar a Vic que era el seu autor de capçalera i la veu samplejada que s'escolta a la mateixa cançó. El poeta del Montnegre fa referència, a "La terra dansa", al fet de transitar pel món i com hi ha una música que esborra el sentit de comprensió verbal. És la mateixa sonoritat natural que **Obiols** aboca quan canta "M'adreço a tu", i és amb la muntanya amb qui dialoga. I, finalment, la cançó que dona títol al disc tot cloent el *showcase*, "Mont cau", l'ofereix com a refugi del món exterior i ho aconsegueix.

UNA NIT INSÒLITA I IRREVERENT

La pluja va fer anar fora d'hores alguns concerts a l'aire lliure. Ua tempesta amb tronada i llampegada espectacular va fer també canviar els plans als professionals que s'estaven a l'àrea d'esbarjo i els va fer entrar, per exemple, sota la carpa on actuava l'artista **Lucas Bun**, un català nouvingut a l'escena musical amb una veu prodigiosa.

Bun té un repertori inicial ben variat: des de l'immens bolero romàntic "El ciego" -potser la interpretació més sentida- fins a una versió de "Dime" de **Lole y Manuel**, passant per una cançó amb lletra del periodista Luis Troquel, un defensor del seu art com va fer en els inicis amb artistes com **Sílvia Pérez Cruz**. En **Lucas Bun**, però, pren una estètica vuitantera d'americana amb espatlles amples, producció de laboratori i certa fredor ambiental, on encara sembla difícil casar tanta

intensitat sense treballar abans la comunicació fluïda amb el seu públic potencial (que no té perquè ser el xerraire de sota la carpa).

Lucas Bun ben acompanyat per nombrós públic del MMVV 2022 Foto: Xavi Torrent/MMVV

A partir de dos quarts de vuit del vespre a la plaça dels Màrtirs havia de sonar "No m'és", el segon single dels **Selva Nua**. Els joves lleidatans van poder mostrar aquesta i altres cançons que avancen el que serà el seu disc de debut, *Momentani*. Bankrobber el publicarà el proper 14 d'octubre en vinil i CD, i el que havia de ser una preestrena aigualida al final va esdevenir un directe amb àngel i connexió. Si bé el concert es va fer una mica més tard, l'escenari va aconseguir acollir totes les actuacions de la plaça (amb **Secundaria** i **Subliminal**), només reduint una mica els *timings* perquè tothom pogués tocar.

Els **Selva Nua** van confessar els nervis al final de l'actuació i van explicar que aquell era el seu primer concert (amb amics i familiars assegurats de claca, però també van comptar amb la complicitat dels representants de Les Cases de la Música). De fet, la cantant de 24 anys Joana Jové va relatar com va ser una cançó, "Nebulosa", la que els va portar fins al disc i el concert en aquest escenari professional. Amb "Nebulosa" van guanyar davant 700 propostes el concurs #UnaEstrellaACasa cantant-la com qui diu entre cassoles. A partir d'aleshores, l'àngel del grup no ha parat de créixer i no parará si segueix Jové amb aquest entusiasme per la música.

A un quart de nou del vespre van ser les tres **Rombo** les que van arrencar a la Jazz Cava, amb un vers que és tot un avís per a navegants: 'Té aparença d'home però és un llop' (que esperàvem que no ho diguessin pel seu bateria, amagat al fons). El grup de música i d'amigues format el 2012 per la Clara, la Montse i la Núria van regalar el seu pop lluminós. Deu anys, doncs, de cançons brillants i nostàlgiques, plenes d'actitud i d'harmonies boniques que, segons expliquen, parlen del que parla el pop: d'estimar i de deixar d'estimar. I, oi tant, però com deixen a l'aire cantant alegrement elles: compte amb els llops, de dins i de fora.

Rombo a la Jazz Cava dins del MMVV 2022 Foto: CescMaymó/MMVV

A tres quarts de nou del vespre a l'Auditori l'Atlàntida va ser el torn del duet **XY**, integrat per la cantant Laura Cruells i el violoncelista Jaume Ayats. Embolicats sota una mena de plàstic van aparèixer a l'escenari en una posada en escena insòlita al Teatre l'Atlàntida. Hi arribaven amb un segon disc sota la màniga, *Desglaç* (Música Global, 2022), després del debut editat pel mateix segell el 2015, *Equilibri*. Estèticament va ser un espectacle de deu, però a nivell de comunicar el discurs que va del gel al riu i miren de transmetre, els queda camí per transitar. ¿O és potser la varietat d'idiomes (portuguès, castellà, català...) i moments sonors (el micro sobre el teixit blanc que els cobria resulta una troballa molt interessant) un voler dir molt i de moltes maneres? De vegades dir tant, no té perquè fer-te arribar enlloc. En tot cas, va ser tot un espectacle conceptual.

XY van desplegar el seu art sonor i visual al MMVV 2022 Foto: Xavi Caparrós/MMVV

A un quart d'onze, el veterà saxofonista **Dani Nel·lo** va oferir dosis de mestria, en format **Dani Nel·lo Organ Trio**, a l'escenari del Teatre l'Atlàntida, mentre Dimas Rodríguez, el bandautor que s'amaga darrere **Invisible Harvey**, va actuar presentant l'imprescindible disc *Titulador de canciones* (El genio equivocado, 2022) a la Jazz Cava. També el mestre **Chicuelo** va tenir ovació a l'Atlàntida per la seva proposta flamenca reconsagrada.

Chicuelo en l'actuació al Teatre l'Atlàntida dins del MMVV 2022 Foto: Xavi Torrent/MMVV

Però qui va ser sense pretendre-ho el rei de la festa musical de dijous? El sextet d'Espolla **La Ludwig Band**, encapçalat pel carisma de Quim Carandell (veu, guitarra rítmica i cors) a la plaça dels Màrtirs de Vic. El 2020 publicaven el disc *Al límit de la tonalitat* (el primer editat per The Indian Runners i que va quedar aturat sense girar per la pandèmia), i ara presenten el segon disc sota el mateix segell i l'irònic títol *La mateixa sort* -que sembla ben bé que els acompanya-. Si alguna cosa va servir la nit de dijous va ser per consolidar el grup en l'escena catalana: només calia mirar les cares de públic i professionals que omplien la plaça de gom a gom amb ganes de rauxa.

La Ludwig Band es presenta com una banda de les d'abans, amb cançons festives d'embelats i revetlles, i coneixent-ne molt i molt bé els trucs de sempre per fer gaudir el públic, sigui fer-los cantar, fer-los ballar o fer-los simplement riure (una cosa aparentment tan senzilla que de vegades costa horrors de veure dalt d'un escenari).

Es podria dir que només són entreteniment popular i aquí erraríem. Perquè l'enginy també rau en les lletres. N'hi ha de dylanianament poètiques, com la primera cançó del repertori, "Ara què la passa? (Monsieur important)", una mena de retret a qui se sent qui-sap-què respecte als altres per tenir quatre duros més i que evoca el negatiu -en clau masculina- d'aquella diatriba a una dona sense lloc on caure morta, com una completa desconeguda, que és l'himne de **Dylan** "Like a Rolling Stone". D'altres prenen tonades populars com "Les calderes d'en Pere Botero" que fan xalar d'allò més sense cap refistolament. I tanquen amb "S'ha mort l'home més vell d'Espolla" que, a diferència del referent directe que és **Pau Riba** (i el seu 'ja s'ha mort la besàvia'), resulta un cant a la vida recordant 'que tots hem de córrer la mateixa sort'.

També juga a favor de la proximitat de **La Ludwig** una vestimenta d'estar per casa (o a la piscina, directament) en clau pallsa i una posada en escena nua on són els moviments de coreografies senzilles de la banda el que marquen el ritme de l'espectacle. És hora doncs d'esmentar-ne tots els components actius: Gabriel Bosch (guitarra elèctrica, acústica i cors), el

citat i irreverent Carandell; Roger Cassola (bateria, percussió, orguenet, piano, cors i harmònica); Andreu Galofré (baix, guitarres, percussió, teclat, orguenet i cors); Pau Esteve (sol, després de la marxa de Pau Lanzetta, als teclats) i Lluc Valverde (clarinet, saxo, carrilló, segones veus i cors). Tots ells junts fan un còctel guanyador d'aplaudiments i gresca de tota la vida assegurada.

La Ludwig Band es van consagrar a la plaça dels Màrtirs del MMVV 2022 Foto: Xavi Torrent/MMVV

Hi ha qui encara va seguir el ball amb els aires llatins i rapers de **La Sra Tomasa** a la carpa, i n'hi va haver que van anar a un dels últims concerts de la nit, el del mallorquí **Miquel Serra** a la Jazz Cava, presentant en solitari noves cançons d'*Una casa és pànic* (Foehn Records, 2022). Aquest disc que vol retratar la necessitat que tenim tots de seguretat en la nostra vida, però que ell s'entesta a fer-nos veure que no existeix en res (això sí, amb el seu accent dolç de català salat).

Serra va explicar precisament que el fet d'haver treballat al matí, haver agafat avió i taxi provant diversos aires acondicionats, en acabat haver xalat i cantat al concert previ de **La Ludwig Band** i sortir després ell tot sol a escena, no era la millor manera i moment de presentar el disc, però s'hi va posar de gust. La veritat és que va oferir una quinzena de cançons des de la intimitat més còmplice per als últims melòmans arreplegats de la nit. No perquè sí **Miquel Serra** és un dels referents de la cançó independent illenca de les últimes dues dècades i cal no mirar de perdre's el seu últim disc, amb col·laboració inclosa a "Quadre lleial" de **Soleá Morente**; tot també, una mica sense buscar-ho, per via d'en David Rodríguez (**La estrella de David**). Les millors propostes solen ser sovint les més inesperades.

Aquest cap de setmana segueix la programació al Mercat amb **Aiala & ElTornado**, **L'Hereu Escampa**, **Stay Homas**, **Auxili**, **Maruja Limón**, **Blaumut**, **Ernest Crusats**, **Manel Fortià**, **Aina Palmer**, els concerts dels guanyadors del Sona9 2021 -**Dan Peralbo** i **El Comboi**, **Microhomes** i **Crisbru-**, **Lal'Ba**, **Pupil·les**, **Delafé y las Flores Azules**, **Roba Estesa** i **31FAM**, entre altres.

